

AANVRAAG TOT BETALING VAN DE FIETSVERGOEDING VOOR WOON-WERKVERKEER

Ondergetekende

.....
(naam en voornaam)

bij de NATIONALE ARBEIDSRAAD

aan wie toestemming werd verleend om zijn/haar fiets over een totale dagelijkse afstand van km H/T te gebruiken in woon-werkverkeer, bevestigt hierbij op zijn/haar eer de verplaatsing te hebben gemaakt op de hierna volgende dagen :

maand – jaar :

dagen (data) :

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

totaal aantal dagen :

te vermenigvuldigen met km. ==> km. in totaal

te vergoeden tegen € 0,35¹ / km.

Hij/zij meent bijgevolg recht te hebben op een fietsvergoeding van € 0,35 x = euro.

Hij/zij weet dat bij valse verklaringen of ingeval van frauduleuze praktijken, behoudens straf- en tuchtvoeding, de verplichting kan opgelegd worden de reeds ontvangen vergoedingen geheel of gedeeltelijk terug te betalen en daarenboven een tijdelijke of definitieve uitsluiting uit het stelsel van de fietsvergoeding kan uitgesproken worden.

Hij/zij verklaart tevens kennis te hebben genomen van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, zoals het gewijzigd werd bij de wet van 7 juni 1994 (vermeld op de keerzijde van dit formulier).

(datum en handtekening)

==> Over te maken aan de personeelsdienst.

¹ KB 13/07/2017, Art. 76 § 2 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt

Koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen
(Belgisch Staatsblad 01 juni 1933)

<Opschrift vervangen door artikel 1 van de wet van 7 juni 1994 (*Belgisch Staatsblad van 8 juli 1994*)
(NOTA : Raadpleging van vroegere versies vanaf 08-07-1994 en tekstbijwerking tot 01-07-2010)>

Artikel 1. <W 1994-06-07/30, art. 2, 002; Inwerkingtreding : 18-07-1994> Elke verklaring afgelegd in verband met een aanvraag tot het bekomen of behouden van een subsidie, vergoeding of toelage, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat, een andere publiekrechtelijke rechtspersoon, van de Europese Gemeenschap of een andere internationale instelling is, of geheel of gedeeltelijk bestaat uit openbare gelden, moet oprecht en volledig zijn.
Hij die weet of moest weten dat hij geen recht meer heeft op het gehele bedrag van een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in het eerste lid, is verplicht dit te verklaren

Art. 2. <W 1994-06-07/30, art. 3, 002; Inwerkingtreding : 18-07-1994> § 1. Hij die geen verklaring, bedoeld in artikel 1, tweede lid, heeft afgelegd en die een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, of een gedeelte daarvan, aanvaardt of behoudt, wetende dat hij daarop geen of slechts gedeeltelijk recht heeft, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot vijftienduizend frank.

§ 2. Hij die wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring aflegt in verband met een aanvraag, tot het bekomen of behouden van een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, wordt gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot vijftienduizend frank.

§ 3. Hij die een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, aanwendt voor andere doeleinden dan die waarvoor ze werd bekomen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot vijftienduizend frank.

§ 4. Hij die, ten gevolge van een verklaring, bedoeld in § 2, een subsidie, vergoeding of toelage, bedoeld in artikel 1, ontvangt of behoudt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en een geldboete van zesentwintig frank tot honderdduizend frank.

§ 5. De straffen gesteld in de vorige paragrafen worden verdubbeld indien een overtreding van één van die bepalingen wordt begaan binnen vijf jaar na de uitspraak van een vonnis of een arrest houdende veroordeling wegens één van die strafbare feiten dat in kracht van gewijsde is gegaan.

Art. 2bis. <ingevoegd bij W 1994-06-07/30, art. 4, Inwerkingtreding : 18-07-1994> De natuurlijke- en rechtspersonen die overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek burgerlijk verantwoordelijk zijn voor de schadevergoeding, de intresten en de kosten, zijn eveneens verantwoordelijk voor de betaling van de geldboeten.

Art. 3. De teruggave van de ten onrechte betaalde sommen wordt ambtshalve bevolen door de rechtbank bij welke de vervolging aanhangig is gemaakt.
[¹ lid 2 opgeheven]¹

Art. 4. Al de bepalingen van boek I van het Strafwetboek zijn van toepassing op de inbreuken beoogd in de voorgaande artikelen.

(De bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42 van het Strafwetboek wordt evenwel altijd uitgesproken.) <W 1994-06-07/30, art. 5, 002; Inwerkingtreding : 18-07-1994>

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

(1)<W 2010-06-06/06, art. 109, 4°, 003; Inwerkingtreding : 01-07-2011>